მანანა სანაძე

ბიბოს ზღაპრები

წიგნი II

საქართველოს უნივერსიტეტის გამომცემლობა
თბილისი
2018

ბებოს ზღაპრების წიგნი I, II და III განკუთვნილია დაწყებითი კლასების (6, 7, 8, 9 წლის) ბავშვებისათვის.

ამ სერიის I წიგნი გამოიცა 2017 წელს საქართველოს უნივერსიტეტის გამომცემლობის მიერ, რომელშიც სოფელ კიტროვანზე და მასში მცხოვრებ ხილ-ბოსტნეულის ბავშვებზე: ხახვაზე, ფორთოხალაზე, კარტოფილაზე, სტაფილუნაზე, მსხალაზე, კვახუნასა და სხვებზეა მოთხრობილი.

ბებოს ზღაპრების წინამდებარე, II წიგნი დამოუკიდებელი ზღაპრებისაგან შედგება, თუმცა პატარა მკითხველს ვურჩევთ გაეცნოს პირველ წიგნსაც, რომელშიც წიგნის გმირების წინა თავგადასავლები დახვდება.

გამომცემლობა 2019 წელს გამოსცემს ამავე სერიის III წიგნს, რომლის სარჩევი წიგნის ბოლოშია მოცემული.

ბებოს ზღაპრები II
ავტორი: მანანა სანაძე
რედაქტორი: მარინა ჟღენტი
მხატვარ-ილუსტრატორები:
კონსტანტინე თოფურია
(გვ. 8, 16, 17, 20, 21, 22, 24, 37),
ნინო აფციაური.
ტექნიკური რედაქტორი, კომპიუტერული უზრუნველყოფა: ჯულიეტა ანდღულაძე

ქართული გამოცემა © საქართველოს უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 2018
მისამართი: კოსტავას ქ. 77, თბილისი 0171, საქართველო.
ტელ.: 032 2 55 22 22

ყველა უფლება დაცულია. ამ წიგნის არცერთი ნაწილი არანაირი ფორმით ან საშუალებით არ შეიძლება გამოყენებულ იქნას გამომცემლის წერილობითი ნებართვის გარეშე.

ISBN 978-99940-50-36-9

დაიბეჭდა საქართველოში.

სარჩევი

სამართალმა პური ჭამა 1

მზესუმზირის ქურდები 26

დათვური სამსახური 47

შიშს დიდი თვალები აქვს 71

მძიმე ცვირთი 89

ქურდობა კიცროვანში 114

სამართალმა პური ჭამა

ბავშვების ზღვიდან დაბრუნებამ მთელი კიტროვანი გამოაცოცხლა.

— აქ როცა არიან, ხომ მაგათგან ყურთასმენა არაა და როცა სადმე მიდიან, მოწყენილობისაგან ლამის დავიხოცოთ, — ამბობდნენ მხცოვანი კიტროვანელები.

— მაინც როგორ მომნატრებიან ეს ცუგრუმელები, — ქოთქოთებდა ბებია კვახა და სათითაოდ იხუტებდა გულში უკან დაბრუნებულ ბავშვებს.

კიტროვანი უჩვეულოდ ფუსფუსებდა. მშობლები შვილებს საბავშვო ბაღებსა თუ სკოლებში წასასვლელად ამზადებდნენ. კიტროვანის განთქმული თერძის, ბატონი სელის სამკერვალოში ხომ დიდი რიგები იდგა: ზოგი სკოლის ფორმას უკვეთავდა, ზოგი – ახალ კაბას და ზოგიც – ახალ კოსტიუმს.

კიტროვანის საბავშვო მაღაზიებიც სავსე იყო ხალხით: მშობლები თავიანთი შვილებისათვის სასკოლო სახელმძღვანელოებს, ჩანთებს, სახატავ და საწერ რვეულებს, კალმისტრებსა და ფერად ფანქრებს, პლასტილინებს, ფლომასტერებს, წებოს, მუყაოს, ფერად ქაღალდებსა და ვინ იცის, კიდევ რას არ ყიდულობდნენ.

პროდუქტების მაღაზიებსაც არ აკლდა მყიდველი: დედიკო-მამიკოები ბავშვებთან ერთად ზღვიდან რომ ჩამოვიდნენ, სახლებში დაცარიელებულ მაცივრებს ხომ სჭირდებოდა დროული შევსება?

მაგრამ ყველაზე მნიშვნელოვანი, რითაც დაკავებული იყო კიტროვანის ჟურნალ-გაზეთები, ტელევიზია და ფეისბუქი, ეს ბატონი ბადრიჯნის სასამართლო პროცესი იყო, რომელიც სულ რამდენიმე დღეში უნდა გამართულიყო.

დარწმუნებული ვარ, გახსოვს, მაგრამ მაინც თავს დავიზღვევ და შეგახსენებ, ჩემო პატარა მკითხველო, რომ სწორედ ბატონი

ბადრიჯანი მართავდა იმ მანქანას, რომელსაც ჩვენი პომიდორა, გაუფრთხილებლობით, ბორბლებში შეუგორდა.

— პომიდორა ხომ გადარჩა, სასამართლო რაღა საჭიროა? — ჰკითხეს სკოლის დირექტორ კომბოსტოს ერთ-ერთ შეხვედრაზე მისმა მოსწავლეებმა.

— ოო, ეს კარგი კითხვაა! — აღნიშნა კომბოსტომ და თან ხელით ვარცხნილობა შეისწორა, — ღმერთმა დაგვიფარა და ჩვენი ბიჭუნა გადარჩა, მაგრამ ხომ შეიძლებოდა პომიდორა დაღუპულიყო? მერე რამდენი მკურნალობა, ნემსები, სისხლის გადასხმა და წამლები დასჭირდა საწყალ პომიდორას? რამდენი ინერვიულეს მისმა მშობლებმა... ასე რომ, კანონი მოითხოვს, დადგინდეს, ბადრიჯანი დამნაშავე იყო თუ უდანაშაულო ან იქნებ ცოტათი მაინც იყო დამნაშავე? მაგალითად, მობილურზე საუბრობდა მანქანის მართვის დროს ან იქნებ, სულაც მანქანა ჰყავდა გაუმართავი და დროულად ვერ დაამუხრუჭა, ან კიდევ ნასვამი მართავდა მანქანას, რაც სასტიკად აკრძალულია, მოკლედ, ჩემო ყმაწვილებო, სიმართლე უცილობლად უნდა გაირკვეს და ამის გარკვევა კი მხოლოდ სასამართლოს შეუძლია. რა თქმა უნდა, ზოგ არადემოკრატიულ ქვეყანაში, იქ, სადაც ველური ხილ-ბოსტნეული ცხოვრობს, — მედიდურად და გაბღენძით დაამატა კომბოსტომ, — სიმართლეს ჩხუბითა და ცემა-ტყეპით არკვევენ, მაგრამ ეს რაღა სიმართლის

ეფრაიმი